

לבינת פני יע התוכנית

אתה מוכן לקחת 25 משפחות של אויבים ולחיות המטפל, המוריד, המנהל היחיד?

נכון. או שאני מצליח או שאני לא מצליח. זה מוכן מאלף. זו לא חומרה קטלית. האנשים יכריעו ליום וללילה או מאמין בכך. שאדם אחד יחיה אחראי ולא אף כחומר. מה שיותר פקוח — יותר לרעיים את זה. לא עושים כלום. בסוכנות ובמשרד הקליטה כבר פרי לרבינו. אף כחומר. איש אינו אחראי. הוא אינו אומר לנו שמתה. אתה זוכר אותם. כל אחראי היפה אותו לכל כך הרבה אחראים אחרים. עד שלא ברור מהו האחראי.

אנחנו חודשים לחוכמה שלי. האם היא מעשיית? היא לא יחיד בעיניך?
 "הוא, אין ספק שיש פעיית ברע שרצוים אותו. אני אומר לעולה: בוא. מסדר את היתר לפי הנכון. אם אתה לא מיהו האחראי."

יום אחרים ארמה —
נימן לכל אחד מאה ספר ליד ביתו, כדי שיגדל לעצמו ירקיות. נרצה —
זה הרס"

יועד לילדים משהו. משהו ילדים לך. אני לא רוצה לחיות אחראי עליהם. הם לא עבדים. אני אשמרם ללמד אותם הכל מא' עד ת'. אבל אני לא אגמור למנוע מהם ללכת לאן שהם רוצים. אם אדם מוכוון צריך ללמוד. הוא עבוד כל יום שיש שעות וילמד שתיים איש יותר צעיר ללמד ארבע שעות. עבוד ארבע שעות. כל אחד צריך לעשות משהו. הם אהבים אדמה. ניתן לכל אחד מאה ספר בביתו כדי שגדל לעצמו ירקות. אני לא חושב את הקהילה שיהיה. את הכבוד העצמי שלהם. אם הם מקבלים נרמה, זה הרס. אציל הוא יאמר: היום הודחתי את המדינה ממלי לך.

כיום מקרונות של רכבת. פרי מרכז על הלוחה ולא על הודמה. על ביטוס ולא על קליטה. על עבודה ולא על מדיניות שעה.

עברתי מספר דרכי חיים. לא רק מקצועות. הוא מספר. יש מקצועות שהם גם דרכי חיים. דרך חיים אחת הייתה כביכול חיים בשנות ה-30. במלחמה העולם השנייה הייתי כל הזמן בנפלאות. בטובות ובכל השירות באטלנטיק ואתר כך נגד היפנים. נולדתי בלודז'. גולדי כארץ. הגעתי לכאן כנער וראיתי את חדרות היצירה. ב-1946. אחרי המלחמה. חרתי והכנתי את האייות הישנות של המפעלים. אחרי שהתבררתי עובד הייתי כובל חיים לקהופה קצרה. אחרי כן נבמל חופה. בשנות ה-60 פתחתי עסק פולטי ואחרי שש שנים הלכתי לחקלאות. במסגרת הולגווי הייתי כמה פעמים באחריפה. בתקופה הייתה חילוף פילאפי. עבדתי הרבה עם האנשים שם. אני מביר אותם."

מהו הנכונות לגבי האחיפופ? מה שקורה. היום הוא. שמסרד הקליטה לוקח את העולים. מפקח אותם למשך תקופה מסוימת. לא ניתן להם עבודה. אני רק מבקש שיהיו לי 25 משפחות. אני רוצה ליישבם במבנים ארעים. מבנים נידים או שאמך קודמות ישוים ואחיל לארון אותם. אני אחתל לפתח להם עבודה. הם יחיוו ככף. יחולו לבנות את המקומות שלהם ובמשך הזמן יסדרו. ישפנו.

ומה פרי המצוי?
 אני לא צריך הקצב. אני צריך הלוואה ושהלוואה הזו תוחזר בתנאים נורמאליים. הלוואה תוחזר על ידי קבוצת האחיפים. שכל אחד מחברים יקבל אותה כדי לבנות את שולו. את הלוואה הוא צריך להחזיר. זה כסף שהוא חייב. לא מענק. אבל ברור, שהלוואה צריכה להיות בתנאים נורמאליים. כמות בעולם.

האם לא הגיע הזמן להחייבם אל עולי אחיפיה כאל מבוגרים?

לעולים עצמם זכות הזמן. מספר העולים מאחיפיה בל האחרון נעוין לא פורסם. מן הפרסומים עולה. שכמות אחיפיים: מניאר עד נובמבר 1984 עלו לארץ כ-4,000 נוספים. ואם נעריך שחדש דצמבר 1984 הביא להכפלה במספר עולי אחיפיה שעל כספרם של נקבל תמותה כללית לגבי מספרם של העולים המתוכים להיקלט. יהודי אחיפיה צריכים להתמודד. בנוסף איציות הדינלות של כל עולה עם בציית קליטה מיוחדת במות. קבוצה דתיית-פולטיה מיעצלת את כוחה ומשום מה מרשה לעצמה להוציא יהודים אלה מכלל היהודים ולדרוש מהם גירוי בהלכותה. אך שום. מספרם גם טינית לעורר: חר כדי התעניינות נושא יחודי אחיפיה שמעתי על כמה מעניתי. היום — נבמין פרי. רבי חובל ותיק ומשנות 1972 תקלא במושב פבר-מוש. יצאתי לפגוש אותו. ברקוח הראשונות היה לי קשה להחליט. אם לפני סתם תמהוין או אדם מציאותי. הוא מספר לי שיש לו תוכנית לגבי האחיפיים הישנה גולשת לביקורת כללית על מה שהיא מכה בשם "המספר". פרי מעלה הצעות ומתנדב לבצע אותן. אם רק יהיו לו לעשות זאת. אני צריך פתחה על קבע. הוא. כמו מבין ללכי. פתחה את החיק שהוא נושא עמו מוציא מתוכו חכילה של מכתבים ששלח וקיבל מאחיפונים שונים המטפלים ביהודי אחיפיה: הארצו האמריקאי למני יהודי אחיפיה. הוועדה הבינלאומית למנוש. ורעה העליה של הכנסת. משרד הקליטה. המסכות לכל מכתב מוסרן פרי נביקים. מדוע אין לי הקוח רבות ומרשים שליטתו חוס היחמה האישית הוא נביס כל היתר במדינה. לו עצמו יש יחמה אישית. רק שיתכוננו לתת לו 25 משפחות אחיפיות והוא יבנה להם במושב שלי.

לדים שיש להחנם. הם פרמיטיביים לא תרכיחים. לא ציניים.

אם בשנת ה-50 המוקדמות. כשאי בטחוננו כדרכנו. המדינה שכוננו. נראו רמיש התמונשות של חלק מיושבי הוותיק כלפי העולים כבלתי-מוציאים. על אחת כמה וכמה נראה הדבר ממוחך ובלתי-מבידך היום. אחרי שראינו את המצאות שנת ה-50 ואחרי שעברנו כמה טראומות נוספות. האם לא הגיעה העת למדיניות שמה בקליטה העליה בכלל ובקליטתם של עולי אחיפיה במטי?

"אנחנו לוקחים את האחויפים, מעפירים אותם דרך מספרה, מנסים לעצב אותם כך שילמדו את המנטל שלנו — הפולשניים הגליצאיי". בנימן פרי, רב-חובל בדימוס ועתה הקלאי במורשב כפר מוניש, מציע דרך אחרת: הלוואה ולא תרומה. ביטוס ולא קליטה. עבודה ולא מדיניות טעני. "משרד הקליטה אינו מסוגל לקלוט את הרעיון הזה"

מאת משה פנשהוף

לפני כמה חודשים הגיעה עלייתם של יהודי אחיפיה לצורתות. התגובה הראשונה הייתה רצון לשמור. החיך: מי הם. מה הם. מה הם וחיבים ורוצים. סקרנותו לא באה על סיפקה. אנוס שפענו עליהם הרבה. אך אותם. כמעט ולא שמענו דברים ששמענו עליהם חזירו את ההתייחסות אל העולים בשנות ה-50. בתולדות אר גם בהתנשאות של או. אותה התפיסה הכללית. לפיה הם

פרי — תנו לי 25 משפחות

שיי ענגון: שעלה לארץ כדי לעבוד אך ככל מקום דחו את הצעה הנכודה שלו. דומה, שהכל ב"תפול שלשים" אמר שם ענגון: "כונן שפסידו מנדחתיים"

הקליטה וללכת לביסוס. כל אחד נתן להם את החליפה הישנה והנעלים הישנות והכובע הישן וגלידה. צרף להפסיק עם זה. בוא נחמל עם מקום ל-25 משפחות וניתן דוגמא כמה שיותר מהר.

בארזה שלב בפיוצת אהר נמצא עכשיו?

בשלב? אי עומד לפני קיר. היו אנלי אביקים ממשדד הקליטה. אני לא מברך בריקן מה הם רוצים. כמבחי לשל. לטובתם. אבל לא עני. אמרו: תפנה לזה. לזה. לזה. דיברתי עם הארגונים למען אוניברסיטה, דיברתי באגודת ישראל עם אדם אחר. פניתי להשאיר כותבת ואני מחכה שבואו תגובות. בניתיים כולם חושבים רק על להם לאחיותם ונליים וגלידה. דיברתי עם אנשי המדענה העלמית של האחיותם. זו אינה תענה של אחיותם. יש לה חותמת אוניברסיטה. אני מבין מהאסיפה שלהם. שייחתי בה בירושלים. שכל כמה אנשים לוקחים אחיות אחר כדוגמא כדי שיגידו ונה תנועה עולמית אחיותם. כל מיני אנשים שרוצים לעשות עניין לא באורגים לקנות. האחיותם הנישאו של האורגים הם עזר לא למדו את כל מיני אנשים. שמשמנתים בהם קלמיע לסחטה. הדוברים שלהם תפכו לאט לאט להיות עסקנים. יכנסו לקאוד של העסקנות.

בנתיים יושב פיר ומחכה. "אף אחד לא טלפן". הוא אמר: "כששילפתי אף אחד לא החזיר לי טלפון". אני שואל אותו אם הוא יודע מה חסיבה לך. "ישדד הקליטה אני מסוגל לקלוט את הוצרת הדף". הוא עונה. "זה מוכידי לי את הדוגמא של עורך הדף. שיצא לחייל במשדד במקומו. כשהוא חזר מהחופש אמר לו הערת: שמעו בך כל הקלחונים האלו שרבו. עשיתי שלום. ענה לו עורך הדף: איזה צרות עשית לי — נמדת לי את חפונתי".

בנומי פיר אמר שהוא יושב ומחכה. ואני מוזהר אם צריך לוח לוי. ואם יתנו לו. ובעצם למה שלא יתנו לו. חיי מדובר את חפונתי".

בקליטה. אנתו לוקחים את האחיותם. מביסים אותם דרך מחטה. מניסה לעצב אותם כדי שולמדו את הפנטה שלנו — הברוכים הנלוצאי. תראה מה קרה ליהדות המודת. הם קיבלו קליטה כוחה ומהמו ממנה. חלק מהם חלק מוער. לצאת פחות או יותר. אבל זה חלק מוער. את הדור אני רואים כחורה בחוץ לארץ. חלק אחר מהם אם רואים כבהר הסודה.

אז אתה מציע שכל עולה הנכנס לארץ ילך לעבוד מרצע שמוציא? הוא צריך לקבל מהאוהול שלו. אתה צריך אחיותי שכא מהאוהול שלו. אתה צריך איכשהו לדאוג לו. לעזור לו. בתחום לנהול שלו. אם בא אדם מארצות המערב הוא יסודר. ימצא את דרכו. אל תתן לו אוטו. אל תתן לו מקרר. אל תתן לו כלים. אם הוא רוצה הלוואה — שיקח אם יש מפעל שאומר: אני יכול לקחת 20 משפחות. אז שיקח. אתה רק צריך להח להם הנחיות כלליות אך לא להתערב להם בחיים.

חראה. זאת מערכת שלמה שעובדת בריוק בבניון ההפוך. זה כאלו שיש לו שטוח שעובד ככל מיני חסבות בו בזמן שהוא יכול לעבוד עם קודאון. המערכת היא כזו. שאדם לא יכול לבוא לישראל ולהתחיל מיד להיכנס. בדרך הטובה. אני מציע לעולם ביסוס ולא קליטה. הליכה מהחנות טוב אל הוות. טוב. הם לאט לאט יבנו בעצמם. הם יקבלו את הכסף. לא לבו לחוד האוכל. יבשלו מוק לעצמם. הם ילמדו מה זה חיים.

מה יוכל להיות טוב יותר מעבודתו? "אני בא אל הנגישה הזו כשני שליבים. א. השוק הישראלי. היום הוא חוזר עבודת. ב. המדיניות לא חזרה זו של משדד ספר. ניתן להם אפשרות לעבוד מיד ויום יקבלו כסף תמורת עבודתם. כמו כל ישראל. הם יתחילו לננות ויהיה להם מיד מה לעשות. יתחיל כשתיים שישנים: יש תפוחים — כשעשר רובה. לאט לאט עברו לדבריה נוספים. הם יוכלו ליצור מקום עבודה לדוגמא. הם גם יוכלו ליצור מקומות עבודה חופשיים. הם יוכלו לקנות הכל. אתה רק צריך כמה בעלי מקצוע על ידם ובעלי המקצוע גם כן יעבדו אותם. יבנו. לא רק ילמדו. אלא יעבדו אותם".

האם ארץ צופה הנגרות שליליות מצד אנשי המושב?
מקסימום הם יבואו ויגידו: אנתו לא רוצים עובדים בוא נפתור את הבעיות כשהיוצרים. לא ילך לפטריוטארי לפני שיהיה לנו פנציה — תמורוד איתן. אני כשהגענו הבעיות — אני קודם כל עושה מעניין שהעניין יתחיל לשנות כשני מקומות. לא רק אני. כרי שאם אני נכשל יהיה אפשרות לתקן. אם אני נכשל אז היותו משדד לנסות. האחר ילמד מהשני ויהיה מקשר.

אני מבין שההנחות שלך היא חלק מהשקפת עולם כללית.
חואה. אנתו בנינו פה בולשיבים גליצאי. בזמן הבריטים עוד החזקנו כאן יחמה מפשית עם קום המדינה. הקמנו 5% עם כולל זונה. זה לא התגלח אז כנו את אסיפת המיליונרים. הקימו את 'החברה לישראל'. ממוים מלמסלה את המנהלים בשביל שחיה שליטה. זה עדיין בולשיבים מחתמים. הבקורת של היא על כלל החטה. אני שואל: מה עם עצמאות צהרתי? מה עם עצמאות מדינית? זה בדינו לפעמים אני ישן בשקט. אני שואל: אני עשיתי את זה? אולי עשיתי מקור שנתתי כי עוד מעט לא יהיה לנו רלך לאוריונוים ולטוקים והאמריקאים יגידו: תן את זה את זה. את 50 אלף הדולר הראשונים אני מבין שגולדה מאיר הלכה וקובלה מצ'רובובסקי. היינו צריכים לקוח את

עניין להם את החיים לפי המסורת שלכם, היא לא פחות טובה משלנו והיא נקרה יומר"

לחפור. מה זה פת"ם. את כל החיים כאן בארץ. בפעם הראשונה הוא נספד כמה שילוניים אבל בפעם השניה יצד. אחד ילמד את השני. ניתן להם את החיים לפי המסורת שלהם. הוא לא פחות טובה משלנו. היא נקרה יותר ופחות מסובכת רעם ראש פחות מעוקל. האיש המעורב לומד הכל אחרי שהוא כבר לממטל ימי